

Primă instanță, judecător:

Lupașco Lilia

Dosarul nr.1a-447/22
1-21047766-02-1a-28022022

DECIZIE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
Judecători

Spoială Alexandru
Diaconu Mihail
Dulghieru Dorin
Dimitriu Alina

grefier
cu participarea
procurorului
avocatului
inculpatului

Tăut Dorina
Osoian Lilian

a judecat, în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului Osoian Lilian în interesele inculpatului *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-922/2021 din 08 februarie 2022, în cauza penală privind condamnarea lui:

***** **Ion**, a.n. *****, r-nul Rezina, s. *****, dom. com. Băcioi, str. *****, concubinaj, 4 copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, studii medii incomplete, supus militar, de naționalitate moldovean, anterior judecat prin:

- *sentința Judecătoriei Orhei din 25.05.2010, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de 1 an,-*

pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 01 aprilie 2021– 08 februarie 2022; în instanța de apel: 28 februarie 2022 – 21 septembrie 2022.

Procedura de citare legal executată.

Avocatul inculpatului, cât și ultimul pledează pentru admiterea apelului în sensul formulat

Procurorul solicită respingerea apelului declarat de către partea apărării în interesele inculpatului ca fiind neîntemeiat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-922/2021 din 08 februarie 2022 a fost hotărât: ***** s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Codul Penal și în baza acestei Legi, i s-a numit pedeapsa sub formă de 1 (unu) an închisoare, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 75 000 (șaptezeci și cinci mii) lei MD. În temeiul art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare sub formă 1 (unu) an aplicată lui ***** prin sentință s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 (unu) an și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probațiune nu va comite noi infracțiuni și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată s-a obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Corpurile delictive: 2 (două) bancnote cu valoarea nominală de 100 lei MD fiecare, cu seria și numărul F.0180 122903 și F.0125 796471, ce se păstrează la Direcția Generală de Administrare Fiscală mun. Chișinău – la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 04 decembrie 2020 aproximativ în jurul orelor 00:25 min., ***** deplasându-se la volanul automobilului de model „Fiat” cu n/î ”*****”, în timp ce se afla pe adresa str. Grădina Botanica 18 din mun. Chișinău, a depășit limita de viteză admisă pentru porțiunea dată de traseu, fapt pentru care a fost stopat de inspectorii de patrulare ai Direcției de Patrulare Centru a Inspectoratului National de Securitate Publică, Nuța Dumitru și Platon Iurie. Astfel, inspectorii de patrulare menționați supra având calitatea de persoane publice conform art. 123 alin. (2) Codul penal, fiind implicați în serviciul de menținere a ordinii publice și asigurare a circulației rutiere în sectorul Botanica a mun. Chișinău, după stoparea automobilului de model „Fiat” cu n/î „*****”, s- au prezentat conform procedurii și i-au adus la cunoștință conducătorului auto ***** , faptul că a ignorat prevederile p.41.1 (b) ind. 3.27 al Regulamentului Circulației Rutiere, și a comis astfel o contravenție prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fapt pentru care urmează a fi întocmit un proces-verbal cu privire la contravenția constatată.

Astfel, după solicitarea de către ofițerul de patrulare Platon Iurie, a actelor de identificare a mijlocului de transport și a permisului de conducere de la conducătorul auto *****, acesta a transmis ofițerului de patrulare permisul de conducere pe care îl deținea asupra sa, acționând totodată cu intenție directă, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul determinării inspectorilor de patrulare Nuța Dumitru și Platon Iurie de-a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și contrar acesteia și anume, de a nu documenta cazul conform prevederilor legale și de a nu întocmi pe numele său proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută la art. 236 alin. (1) Codul contravențional, oferind lui Platon Iurie, bani ce nu i se cuvin, și anume două bancnote cu nominalul a câte 100 lei MD fiecare, în total suma de 200 lei MD, comunicându-i acestuia că mijloacele bănești sunt pentru a putea continua deplasarea mai departe, pe motiv că se grăbește și de a nu-i fi întocmit proces-verbal contravențional, pentru contravenția comisă.

*Astfel, prin acțiunile sale intenționate, lui ***** i se încriminează săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Codul penal, conform indicilor calificativi: „coruperea activă, adică oferirea personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale”.*

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Osoian Lilian în interesele inculpatului *****, cu respectarea termenului legal a declarat apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-922/2021 din 08 februarie 2022 în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui ***** să-i fie stabilită o pedeapsă conform prevederilor art. 90 Codul Penal, pe un termen de 6 luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei.

4. În motivarea cererii de apel apărarea a invocat că, la stabilirea pedepsei penale, urma a se ține cont de comportamentul de bună-credință a inculpatului, care nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale, a depus mărturii detaliate și a conlucrat cu instanța de judecată. În astfel de condiții, având în vedere cumulul de circumstanțe stabilite în procesul de examinare a cauzei penale, consideră, că corectarea și reeducarea inculpatului ***** este posibilă doar cu aplicarea față de acesta a pedepsei, în limitele fixate de normele materiale art. 325 alin. (1) Codul penal în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală. Menționează că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani. Reieșind din circumstanțele cauzei, enunță că, cadrul legal precitat, și personalitatea inculpatului, care are la întreținere 4 copii minori,

permit aplicarea pedepsei minime prevăzută de lege. Comunică, că anumite circumstanțe menționate mai sus nu au fost luate în considerație în privința inculpatului și anume sancțiunea prevăzută de norma penală imputabilă inculpatului, precum și asemenea criterii personale cum ar fi: vârsta inculpatului, starea socială și financiară, împrejurările comiterii faptelor prejudiciabile, creșterea și educarea a 4 copii minori. Precizează, că pentru a plăti amenda, dar și pentru a crește, educa, întreține 4 copii minori, inculpatul merge la muncă peste hotarele țării, iar pedeapsa aplicată este una prea aspră în raport cu toate circumstanțele cauzei. Reieșind din cele expuse supra, partea apărării constată, că inculpatul ***** poate fi corectat și reeducat, doar neizolându-se de societate, stabilindu-i o pedeapsă minimă.

5. În cadrul ședinței instanței de apel, *avocatul inculpatului Osoian Lilian, cât și inculpatul ******, au solicitat admiterea apelului declarat din motivele de fapt și de drept invocate. *Procurorul Tăut Dorina* a solicitat respingerea apelului declarat în interesele inculpatului ca neîntemeiat.

6. Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră apelul declarat ca fiind nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

7. Conform art. 414 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

8. Conform art.415 alin. (1) – (2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art. 33-35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

9. În temeiul celor relevate supra, Colegiul penal conchide că prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal constată cu certitudine că, ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Codul penal, conform indicilor calificativi: „*coruperea activă, adică oferirea personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*”, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

10. Vinovăția inculpatului ***** a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanță în cadrul examinării în procedura art. 364¹ Codul de procedură penală.

11. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364¹ Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul *****, și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate.

12. În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) Codul Penal a fost demonstrată pe deplin.

13. Colegiul penal reține că, sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Codul procedură penală, lipsește.

14. Conform art. 7 alin. (1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

15. Conform art. 61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.* Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei

este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

16. Conform art.75 alin. (1)-(2) Codul penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.*

17. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

18. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art.7, 61, 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

19. Colegiul penal menționează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și

pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

20. Contrar alegațiilor părții apărării, Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a ținut cont că de faptul că, inculpatul ***** a comis o infracțiune care conform art. 16 alin. (4) Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului care se căiește sincer de cele comise, are la întreținere patru copii minori, de motivul infracțiunii, inclusiv de faptul că, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Orhei din 25.05.2010, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de 1 an, de faptul că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d. 87, 89).

21. În conformitate cu prevederile art. 76 Codul penal, nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului, iar cu referire la recunoașterea vinovăției, se reține că nu este considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică, recunoașterea vinovăției fiind ca condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. În conformitate cu prevederile art. 77 Codul penal, circumstanțe agravante în privința inculpatului ***** nu s-au reținut.

22. În contextul dat, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit invocând, or din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit contrariul celor invocate de apărare.

23. Prin urmare, Colegiul Penal constată că, instanța de fond a ținut cont de scopul pedepsei penale, considerând rațional de aplicat față de ***** pedeapsa cu închisoarea, prezentând pericol social în sensul în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului, or, circumstanțele stabilite condiționează necesitatea aplicării ultimului a pedepsei privative de libertate.

24. Astfel, Colegiul penal conchide că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului ***** , pentru infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Codul penal, prin prisma prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (an) închisoare, cu amendă minimală în mărime de 1500 unități convenționale, echivalentul a 75 000 lei MD, iar în temeiul art. 90 Codul penal, pedeapsa stabilită lui ***** , a fost suspendată condiționat pe un

termen de probațiune de 1 (unu) an.

25. Conform art. 90 alin. (1) Codul penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

26. O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Codul penal.

27. La stabilirea cuantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art. 61 Codul penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

28. Restabilirea echității sociale prin stabilirea pedepsei se realizează atât față de societate cât și față de partea vătămată. Realizând acest scop, prin pedeapsă trebuie să se asigure posibilitatea reparării prejudiciului cauzat și, în limita posibilă, proporționalitatea dintre restrîngerile drepturilor condamnatului și suferințele părții vătămate care au avut loc în rezultatul comiterii infracțiunii. Deci, restabilirea echității sociale presupune restabilirea drepturilor lezate, ca urmare a săvârșirii infracțiunii.

29. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Colegiul penal reține că, în speță, deși a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă și respectiv gravă, nu au fost identificate careva circumstanțe agravante care ar afecta esențial gravitatea vinovăției inculpatului și nu ar justifica aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal. Prin urmare, instanța de apel, analizând aceste fapte constată că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (*sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei*) va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

30. În contextul dat, Colegiul penal statuează că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

31. Subsecvent, este relevant faptul că, raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, Colegiul penal constată că, solicitarea apărătorului de aplicare în privința lui *****, ținând cont de personalitatea făptuitorului, a unei pedepse mai blânde, și anume aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, în baza art. 90 Cod penal, este lipsită de temeii și nu se regăsește în circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

32. Astfel, instanța de apel reiterează concluzia instanței ierarhic inferioare care motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că suspendarea condiționată pe un termen de 1 (unu) an a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentința și acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, obligându-l în acest sens să nu-și schimbe domiciliul fără permisiunea organelor competente, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

33. Prin urmare, solicitarea avocatului, în interesele inculpatului privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, în

baza art. 90 Cod penal nu poate fi reținută, or careva temeuri în acest sens nu au fost identificate, în viziunea Colegiului solicitarea dată fiind una inechitabilă și disproporțională.

34. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului și anume cu executarea reală coraborează cu Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

35. În contextul circumstanțelor expuse supra, Colegiul penal consideră că, instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui *****, și a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel constată că acestea nu își găsesc confirmare la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

36. În conformitate cu art. art. 415, 417-418 Codul de Procedură Penală, Colegiul penal -

D E C I D E:

Se respinge apelul avocatului Osoian Lilian în interesele inculpatului *****, declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-922/2021 din 08 februarie 2022 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată public la data de 19 octombrie 2022, ora 14.00.

Președintele ședinței
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Diaconu Mihail

judecător

Dulghieru Dorin